

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1825 Λήγει η πρώτη φάση της δεύτερης πολιορκίας του Μεσολογγίου από τον Κιουταχί.

1847 Κυκλοφορεί στο Λονδίνο το μυθιστόρημα των αδελφών Μπροντέ «Τζέιν Έιρ» και αμέσως γίνεται τεράστια επιτυχία.

1951 Ο Στάλιν ανακοινώνει ότι η Ρωσία διαθέτει ατομική βόμβα.

1955 Ο Βασιλιάς Παύλος αναθέτει την πρωθυπουργία στον 48χρονο υπουργό Δημοσίων Έργων, Κωνσταντίνο Καραμανλή, μετά τον θάνατο του πρωθυπουργού Αλεξάνδρου Παπάγου.

1973 Αρχίζει ο Πόλεμος του Γιομ Κιπούρ, μεταξύ Ισραηλινών και Αράβων.

2003 Το βραβείο Νόμπελ Ιατρικής απονέμεται στον αμερικανό Πολ Λότερμπαρ και τον βρετανό Πίτερ Μάνσφιλντ, για την ανακάλυψη της μαγνητικής τομογραφίας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1846 Τζορτζ Ουέστινγκχαουζ, αμερικανός εφευρέτης και βιομήχανος, στον οποίο οφείλουμε το εναλλασσόμενο ρεύμα.

1887 Λε Κορμπιζιέ, Σαρλ Εντουάρ Ζανερρέ - Γκρι το πραγματικό όνομά του, ελβετός μοντερνιστής αρχιτέκτονας.

1974 Αλέξης Γεωργούλης, Έλληνας ηθοποιός.

ΘΑΝΑΤΟΙ

404 Ευδοξία, αυτοκράτειρα του Βυζαντίου, σύζυγος του Βυζαντινού αυτοκράτορα Αρκάδιου.

1956 Τσαρλς Μέριλ, αμερικανός τραπεζίτης, συνιδρυτής της επενδυτικής τράπεζας «Merrill Lynch». (Γεν. 19/10/1885)

1999 Αμάλια Ροντρίγκεζ, πορτογαλίδα τραγουδίστρια των «Φάντο».

Ο Πόλεμος του Γιομ Κιπούρ

Μεσημέρι Σαββάτου, 6 Οκτωβρίου του 1973. Ανήμερα της μεγαλύτερης εβραϊκής γιορτής, του Γιομ Κιπούρ (Ημέρα της Εξιλέωσης), το Ισραήλ δέχεται ταυτόχρονη επίθεση από δυνάμεις της Αιγύπτου που περνούν το Κανάλι του Σουέζ και της Συρίας που εισχωρεί στα υψίπεδα του Γκολάν. Ο Δ' Αραβοϊσραηλινός Πόλεμος ξεσπά.

Στην επίθεση συνδράμουν τουλάχιστον άλλες δέκα αραβικές χώρες. Στόχος, η ανάκτηση εδαφών που χάθηκαν στον Πόλεμο των Έξι Ημερών, το 1967. Το Ισραήλ αιφνιδιαζεται και στις εχθροπραξίες που ακολουθούν γνωρίζει αλλεπάλληλες ήττες. Πλήρης ο αιφνιδιασμός και για τη διεθνή κοινότητα. Η επιχείρηση είχε προετοιμαστεί με πάσα μυστικότητα.

Η τροπή του πολέμου αλλάζει στις 10 Οκτωβρίου, όταν οι Ισραηλινοί οργανώνονται και ολοκληρώνουν την επιστράτευσή τους. Περνούν στην αντεπίθεση και αναγκάζουν τους Σύρους να υποχωρήσουν βαθιά μέσα στο έδαφός τους. Στις 14 Οκτωβρίου οι ισραηλινές δυνάμεις βρίσκονται σε απόσταση βολής πυροβόλου από τη Δαμασκό. Ανάλογη είναι η εικόνα και στο νότιο, όπου οι ισραηλινοί ανακόπτουν την πορεία των Αιγυπτίων και περνούν το Κανάλι του Σουέζ. Οι Αιγύπτιοι βρίσκονται σε δεινή θέση, καθώς η 3η Στρατιά τους βρίσκεται περικυκλωμένη. Αιγυπτιακές δυνάμεις περνούν το

Κανάλι του Σουέζ. Η κρίση φαίνεται να λαμβάνει διεθνείς διαστάσεις, μετά την απειλή της Σοβιετικής Ένωσης για αποστολή δυνάμεων στην περιοχή και την παρέμβαση του αμερικανού υπουργού Εξωτερικών Χένρι Κίσινγκερ. Η διεθνής διπλωματία αναλαμβάνει δράση, υποκινούμενη από την απόφαση των πετρελαιοπαραγωγών χωρών να ελαττώσουν τις εξαγωγές πετρελαίου στις Δυτικές Χώρες που υποστήριζαν το Ισραήλ (Α' Πετρελαϊκή Κρίση).

Στις 22 Οκτωβρίου 1973, κατόπιν αμερικανοσοβιετικού ψηφίσματος, που υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, η Συρία αποδέχεται κατάπαυση του πυρός και επανέρχεται στα προ του πολέμου σύνορά της με το Ισραήλ. Ανάλογη συνθήκη υπογράφει στις 24 Οκτωβρίου και η Αίγυπτος, η οποία όμως βγαίνει ωφελημένη, καθώς ανακτά τον πλήρη έλεγχο και στις δύο όχθες του Καναλιού του Σουέζ, ενώ κερδίζει και μία λωρίδα γης στη δυτική όχθη του Σινά. Μία ειρηνευτική δύ-

ναμη του ΟΗΕ καταλαμβάνει θέσεις ανάμεσά στους εμπόλεμους.

Η συμφωνία θεωρήθηκε ήττα στο Ισραήλ και οι Εργατικοί που κυριάρχουσαν στην πολιτική σκηνή της χώρας από το 1948 άρχισαν να υποχωρούν προς όφελος των Συντηρητικών του «Λικούντ». Ο πόλεμος έφερε πιο κοντά την Αίγυπτο και το Ισραήλ, που αποφάσισαν να λύσουν τις διαφορές τους ειρηνικά στο Καμπ Ντέιβιντ, με την μεσολάβηση του αμερικανού προέδρου Τζιμ Κάρτερ (5 Σεπτεμβρίου 1978).

Ο Πόλεμος του Γιομ Κιπούρ είχε και την ελληνική του παράμετρο. Ο δικτάτορας Γεώργιος Παπαδόπουλος αρνήθηκε να επιτρέψει την προσγείωση αμερικανικών αεροπλάνων στα αεροδρόμια Ελευσίνας και Σούδας, τα οποία θα λάμβαναν μέρος στις επιχειρήσεις στο πλευρό των Ισραηλινών. Η άρνησή του να ικανοποιηθεί το αμερικανικό αίτημα ίσως να συνέβαλε και στην πτώση του από τον Δημήτριο Ιωαννίδη στις 25 Νοεμβρίου 1973.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ Βασ. Αναστασόπουλος

Τελικά, θα είναι οι «κομμουνιστές» που θα μας πάρουν τα σπίτια;

Είναι ίσως συμβολικό, αλλά αναδεικνύει με τον καλύτερο τρόπο το κωμικοτραγικό της υπόθεσης. Ένα μήνα μετά τις εκλογές της 20ής Σεπτεμβρίου, περί τις 20 Οκτωβρίου δηλαδή, θα αρχίσουν να καταφτάνουν στους ιδιοκτήτες ακινήτων τα «ραβασάκια» του ΕΝΦΙΑ, ο οποίος θα πρέπει να πληρωθεί μέχρι τον Φεβρουάριο του 2016, ήτοι σε πέντε δόσεις.

Όπως πολύ καλά θυμάται κανείς, η κατάργηση του ΕΝΦΙΑ είχε αποτελέσει μία από τις βασικές εξαγγελίες του Αλέξη Τσίπρα, όταν ακόμα η προμετωπίδα της πολιτικής του ήταν εκείνο το περίφημο «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης». Τελικά, μπορεί η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ να άλλαξε δις μέσα στο τελευταίο έτος, όμως ο επαχθής αυτός φόρος για εκατομμύρια ιδιοκτήτες ακινήτων αποδείχθηκε... ακλόνητος σαν βράχος, καθώς δεν βρέθηκαν ισοδύναμα, ικανά να τον αντικαταστήσουν. Έτσι, σε κάτι περισσότερο από δύο εβδομάδες, μας περιμένει η «λυπητερή». Το πρόβλημα όμως διογκώνεται έτι περαιτέρω και η αδικία γίνεται μεγαλύτερη, αν αναλογιστεί κανείς ότι ο ΕΝΦΙΑ φέτος θα υπολογιστεί και πάλι με βάση τις αντικειμενικές αξίες του 2007, μολονότι η αγορά ακινήτων έχει καταρρεύσει από

το 2009 και παρά το γεγονός ότι υπάρχουν σήμερα περιοχές, στις οποίες η πώση της αξίας των ακινήτων «αγγίζει» το 60%-70%. Με λίγα λόγια, και παρά το γεγονός ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει αποφανθεί ότι δεν νοείται φορολόγηση ακινήτων επί πλασματικών αξιών, η κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα και του Πάνου Καμμένου όχι μόνο συνεχίζει στο δρόμο που χάραξε εκείνη του Αντώνη Σαμαρά και του Ευάγγελου Βενιζέλου, αλλά και γράφει «στα παλαιότερα των υποδημάτων της» μία δικαστική απόφαση, που δικαιώνει εκατομμύρια Έλληνες. Κι όμως, ήταν ο ίδιος ο σημερινός πρωθυπουργός, που δεσμευόταν πέρυσι ότι δεν θα φορολογηθεί κανένας με πλασματικές αξίες και πώς οι αντικειμενικές τιμές θα αναπροσαρμόζονταν άμεσα, τουλάχιστον κατά 30%-35%. Όπως εκ των πραγμάτων αποδεικνύεται, ήταν κι αυτή μια προεκλογική δέσμευση, που έπεσε στο κενό. Κι έτσι, η παρανομία εις βάρος του πολύπαθου Έλληνα πολίτη θα συνεχιστεί...

Σίγουρα, η ευθύνη για την αδικία βαρύνει κατ' αρχήν τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Ενώ όφειλαν, εκ του νόμου, να αναπροσαρμόζουν τις αντικειμενικές αξίες ανά διετία, δεν το

έπραξαν. Τα περί μνημονιακής υποχρέωσης υπήρξαν πρόσχημα, αφού η Τρόικα εξ αρχής ζήτησε την κατάργηση των «αντικειμενικών» και τη θέσπιση ενός πιο αξιόπιστου συστήματος. Από φέτος, όμως, την ευθύνη την φέρει ακέραια η κυβέρνηση Τσίπρα. Δίνοντας συνέχεια και παρέχοντας «νομιμοποίηση» σε ένα παράνομο καθεστώς, στην ουσία δημεύει τα σπίτια των Ελλήνων. Γιατί έχουμε φύγει, πια, από εκείνη τη θλιβερή διαπίστωση ότι θα γίνουμε, στην ουσία, ενοικιαστές στα ίδια μας τα σπίτια. Αυτό ήδη συνέβη. Χρόνο με το χρόνο, φόρο με το φόρο, δωμάτιο με... δωμάτιο, οι κυβερνήσεις μας παίρνουν τα σπίτια.

Εάν συνδυαστεί, δε, το γεγονός αυτό, με το σενάριο της απελευθέρωσης των πλειστηριασμών για την α' κατοικία από τις αρχές του 2016, τις κατασχέσεις-εξπρές που φέρνει το νέο Μνημόνιο και τη μείωση του ακατάσχετου ορίου μόλις στα 1.000 ευρώ για κάθε Έλληνα, αλλά και το ανοικτό ενδεχόμενο του «κουρέματος» καταθέσεων, τότε είναι να αναρωτιέται κανείς: μήπως, τώρα που βρέθηκε τρεχούμενο νερό στον πληντή Άρν, είναι καιρός να την... κάνουμε, σιγά-σιγά;